

II Księga Królewska

Rozdział 12

Joasz królem judzkim

1. Joasz miał siedem lat, gdy objął władzę królewską. **2.** Objął zaś Joasz władzę królewską w siódmym roku panowania Jehu, a panował w Jeruzalemie czterdzieści lat. Matka jego nazywała się Sibia, a pochodziła z Beer-Szeby. **3.** Joasz czynił to, co prawe w oczach Pana, przez całe swoje życie, ponieważ pouczał go kapłan Jehojada. **4.** Jednakże świątynki na wzgórzach nie zostały zniesione; lud w dalszym ciągu składał ofiary i spalał kadzidła na wzgórzach.

Fundusze na odnowienie świątyni

5. Pewnego razu rzekł Joasz do kapłanów: Wszystkie pieniądze, składane jako święty dar i przynoszone do świątyni Pana, pieniądze wyznaczone według oszacowania jako opłata osobista każdego i wszystkie pieniądze wnoszone dobrowolnie do świątyni Pana, **6.** Wezmą dla siebie kapłani, każdy od swojego znajomego, lecz za to będą naprawiać wszystkie uszkodzenia, jakie tylko wystąpią w świątyni. **7.** Lecz w ciągu dwudziestu trzech lat panowania Joasza kapłani nie naprawiali uszkodzeń świątyni. **8.** Wobec tego król Joasz wezwał kapłana Jehojadę i innych kapłanów i rzekł do nich: Dlaczego nie naprawiacie uszkodzeń świątyni? Teraz więc nie pobierajcie pieniędzy od swoich znajomych, lecz oddawajcie je na naprawę świątyni. **9.** Kapłani na to przystali, że nie będą brać pieniędzy od ludu, ale też nie będą naprawiać uszkodzeń świątyni. **10.** Wtedy kapłan Jehojada wziął jedną skrzynię i zrobił w jej wieku otwór, i ustawił ją obok ołtarza z prawej strony wejścia do świątyni Pana; kapłani zaś, strzegący progu, składali tam wszystkie pieniądze, wnoszone do świątyni Pana. **11.** Ilekroć zaś zobaczyli, że w skrzyni jest dużo pieniędzy, przychodził pisarz królewski i arcykapłan, zgarniali i przeliczali pieniądze, które się znalazły w świątyni Pana, **12.** A po odliczeniu dawali pieniądze wykonawcom robót ustanowionym dla świątyni Pana, a ci przekazywali je cieślom i budowniczym, którzy pracowali w świątyni Pana, **13.** I murarzom, i kamieniarzom, i na zakup drzewa, i ciosanego kamienia, na naprawianie uszkodzeń świątyni Pana i na pokrycie kosztów tego, co mogło wynikać przy naprawie. **14.** Wszelako z pieniędzy, które wnoszono do świątyni Pana, nie sporządzano dla świątyni Pana srebrnych miednic, szczypiec, kropielnic, trąb ani żadnych przyborów złotych, ani przyborów srebrnych, **15.** Lecz oddawano je wykonawcom robót i ci naprawiali za nie świątynię Pana. **16.** Nie rozliczano się z tymi mężami, którzy przekazywali pieniądze do ich rąk, aby je wypłacali wykonawcom robót, gdyż ci postępowali uczciwie. **17.** Lecz opłat z ofiar za winę i opłat z ofiar za grzechy nie wnoszono do świątyni Pana, one przypadały kapłanom. **18.** W tym czasie nadciągnął Chazael, król Aramu, uderzył na Gat i zdobył je; następnie Chazael zamierzał wyprawić się na Jeruzalem. **19.** Wtedy Joasz, król judzki, zebrał wszystkie poświęcone

dary, które złożyli jego przodkowie, królowie judzcy: Jehoszafat, Jehoram i Achazjasz oraz swoje własne poświęcone dary i wszystko złoto, jakie się znalazło w skarbcach świątyni Pana i domu królewskiego, i wysłał je Chazaelowi, królowi Aramu, i ten odstąpił od Jeruzalemu. **20.** Pozostałe zaś sprawy Joasza i wszystko, czego dokonał, jest zapisane w Księdze Dziejów Królów Judzkich. **21.** Dostojnicy jego wystąpili i uknuli spisek, i zabili Joasza w domu w Millo, który jest przy zejściu do Silla. **22.** A byli to Jozakar, syn Szimeata i Jehozabad, syn Szomera, jego dostojnicy. Oni go zabili i tak poniósł śmierć. Pochowano go obok jego ojców w Mieście Dawida, a władzę królewską po nim objął Amasjasz, jego syn.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01